

ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋਂ ਜੇ.

ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ-1)

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

2008 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17464

16 ਸਤੰਬਰ, 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, 1908 — ਐੱਸ. 149—ਕੋਰਟਫੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ — ਕੀ ਕੋਰਟਫੀਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ — ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ — ਐੱਸ. 149 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਰਟਫੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਗੈਰ-ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 37 ਅਤੇ 38 ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੋ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਜ਼ਰਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ

ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ

ਫੀਸ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ CPC ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਰ ਵੀ CPC ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਗਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

ਐਸ ਕੇ ਅਰੋੜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐਚ.ਐਸ. ਗਿੱਲ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਗਰਗ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 12 ਦੇ ਵਕੀਲ।

5.5. ਸਰੋਂ, ਜੋ.

(1) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕਲੈਕਟਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3) ਦੁਆਰਾ 4 ਫਰਵਰੀ, 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ3) ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। , 2008 (ਅਨੈਕਸਰ-ਪੀ 4) ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫਰੀਦਕੋਟ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 26 ਅਗਸਤ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਰ-ਪੀ 6) ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ-1), ਪੰਜਾਬ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਨੰ: 1).

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 12 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 18 ਕਨਾਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 37), ਉੱਤਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 38) ਅਤੇ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) 6 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 37 ਅਤੇ 38 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਉਕਤ 6 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜੰਗੀਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 21) ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 12 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਉਣੀ 1992 ਤੋਂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 37 ਅਤੇ 38 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ / ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 12 ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਡਿਕਰੀ ਮਿਤੀ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀਐਲ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 12 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। 26,258 ਭਾਵ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ:

37), ਉੱਤਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 38) ਅਤੇ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਤੋਂ ਉਪਜ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਆਰ.ਐਲ.) ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 37 ਅਤੇ 38 ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 25 ਅਗਸਤ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਆਰ 2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 37 ਅਤੇ 38 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬ ਨੰ: 5) ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਕੋਲ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੇ 25 ਅਗਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। , 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ.2)। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 4 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀ.3) ਨੇ 25 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 37 ਅਤੇ 38 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀ.2) ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 37 ਅਤੇ 38 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 4 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ-ਪੀ.3)। 23 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-P.4)। 4 ਫਰਵਰੀ , 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 37 ਅਤੇ 38 ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। Accordi ngly, 23 ਜਨਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-4) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 37 ਅਤੇ 38 ਦੀ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 4 ਫਰਵਰੀ, 2004 (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀ. 3) ਅਤੇ ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀ. 4) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ('ਐਕਟ'-) ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸੰਖੇਪ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ, 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 25 ਅਗਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, 2003 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ-ਪੀ. 2), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 26 ਅਗਸਤ, 2008 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ. 6) ਦੇ ਸੀਮਾਬੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(4) ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 12 ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। 5,000, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 12 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 25 ਅਗਸਤ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ. 2) ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 2003 (ਅੰਕੜਾ-ਪੀ. 2) ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(6) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 12 ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 37 ਅਤੇ 38 ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 12 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼. 5,000 ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 12 ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੰਡ ਮੈਰਿਟ ਜਾਂ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਗੈਰ-ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਿਚ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 37 ਅਤੇ 38 ਵੀ ਸੀ

ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੋ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ CPC ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਰ ਵੀ CPC ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਾ ਪੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਗਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਕਨੀਕੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁ. 7,500 ਦੀ ਲਾਗਤ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(8) ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ » theabove,iltherciviltwirit ਪਟੀਸ਼ਨਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 4 ਫਰਵਰੀ, 2004 (ਅਨੈਕਸਰ-P.3), ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸਰ-P.4) ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 26 ਅਗਸਤ, 2008 (ਅਨੁਸੂਚੀ-P.6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਅਨੈਕਸਰ-ਪੀ.2) ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੀਮੋ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 12 ਰੁਪਏ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। 7,500 ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ